Lietas Nr. 11354036714
Lietas arhīva Nr. KA04-0180-16/30

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 29.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs J. Tiltiņš
tiesneši L. Poļakova un A. Uminskis
piedaloties prokurorei K. Petrovskai
aizstāvei, zvērinātai advokātei U. Pētersonei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. K/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta, sakarā ar apsūdzētā /pers. K/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 12.jūnija spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un krimināllietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a

ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. K/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6.punktā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 14 (četrpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienots sods pēc Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.maija sprieduma, un galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījuma kopības /pers. K/ noteikts – brīvības atņemšana uz 14 (četrpadsmit) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešanas termiņu noteikts skaitīt no 2015.gada 12.jūnija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu, brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2014.gada 5.novembra līdz 2014.gada 7.novembrim un atrašanās apcietinājumā no 2014.gada 7.novembra līdz 2015.gada 12.jūnijam.

/pers. K/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums - atstāts negrozīts līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīti no /pers. K/ valsts labā 1600 *euro* par cietušam /pers. V/ izmaksāto valsts kompensāciju.

Piedzīti no apsūdzētā /pers. K/ valsts labā procesuālie izdevumi par zvērinātas advokātes B. Skreijas darbu pirmstiesas procesā 97,48 *euro* apmērā un par zvērinātas advokātes U. Pētersones darbu tiesas procesā 209,89 *euro* apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izlemts jautājums par lietiskajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. K/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, ja tā saistīta ar laupīšanu (slepkavība pastiprinošos apstākļos), un proti:

2014.gada 4. novembrī /pers. K/, atrodoties /notikuma vieta/, nolūkā iegūt sev naudas līdzekļus, nolēma izdarīt metāla izstrādājumu zādzības no neapdzīvotiem īpašumiem. Īstenojot savu nodomu, /pers. K/ ap plkst. 10.50 ieradās pie nekustamā īpašuma /notikuma vieta/ un ievēroja, ka tur atrodas viņam nepazīstamais /pers. A/, kurš strādāja mājas pagalmā. /pers. K/, saprotot, ka nevarēs veikt metāla izstrādājumu zādzību nepamanīti, nolēma īstenot /pers. A/ slepkavību un viņa aplaupīšanu. Nolūkā īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. K/ iekļuva īpašuma nožogotajā teritorijā, paņēma zemē atrodošos malkas pagali un nepamanīts piegāja no mugurpuses pie /pers. A/, kuram tīši izdarīja ar malkas pagali ne mazāk kā sešus sitienus pa cietušā galvu, kā arī vienu tīšu sitienu pa cietušā kaklu un ne mazāk kā četrus sitienus pa cietušā rokām un kājām. Pēc saņemtajiem sitieniem pa galvu /pers. A/ nokrita zemē un sāka saukt pēc palīdzības. Turpinot savas prettiesiskās darbības, kā arī vēloties /pers. A/ nāves iestāšanos, /pers. K/ zemē guļošo /pers. A/ sāka žņaugt, ar ceļgalu spiežot uz cietušā kakla, līdz /pers. A/ vairāk neizrādīja pretošanos. /pers. K/ pārmeklēja zemē guļošo /pers. A/ un nolaupīja no viņa jakas mobilo telefonu "Nokia" 70,00 *euro* vērtībā, kā arī no naudas maka nolaupīja naudu 25,00 *euro* apmērā, pēc kā atstāja nozieguma izdarīšanas vietu.

/pers. K/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. A/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar viņa nāves iestāšanos 2014.gada 9.novembrī plkst.12.10, un kas izpaudās kā zemādas asinsizplūdumi pakauša apvidū, labā paura apvidū, labā vaiga kaula apvidū, kreisā deniņu apvidū, labajā aizauss apvidū un kreisā vaiga apvidū ar pāreju uz kakla sānu virsmām, krūšu kurvja un kreisā augšdelma priekšējo virsmu, asinsizplūdums augšlūpas gļotādā, asinsizplūdumi galvas ādas un muskuļu lēverī, deniņu muskuļos, labā deniņu kaula zvīņas lūzums, zemādas asinsizplūdums kakla mugurējā virsmā, plaši asinsizplūdumi krūšu kurvja priekšējās sienas un videnes mīkstajos audos, asinsizplūdumi mīkstajos audos ap mēles kaulu un balsenes skrimšļiem, balsenes ieejas audos, vairogskrimšļa labā augšējā radziņa tiešs lūzums, mugurkaula priekšējās gareniskās saites pārrāvums, 7.kakla skriemeļa pamežģījums, asinsizplūdumi zem cietā muguras smadzeņu apvalka un mīkstajiem muguras smadzeņu apvalkiem, muguras smadzeņu sasitums.

/pers. K/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. A/ arī tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, kas izpaudās kā zemādas asinsizplūdumi labā augšdelma, labā augšstilba un apakšstilba apvidos.

Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6.punktā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. K/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par sodu, samazinot viņam piespriesto sodu. /pers. K/ norāda, ka piespriestais brīvības atņemšanas soda termiņš ir pārāk bargs, jo tik ilgi atrodoties apcietinājumā, var smagi sabojāt viņa veselības stāvokli. Norāda, ka ir problēmas ar veselību. Tāpat norāda, ka kriminālietā prokurors un izmeklētājs ir pieļāvuši vairākas kļūdas.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais uzturēja savu apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem motīviem, lūdza samazināt sodu, izdarīto nožēlo.

Apsūdzētā aizstāve uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību. Norādīja, ka nepiekrīt tam, ka apstākļi, ka apsūdzētais strādā un mācās, nevarētu būt par iemeslu soda samazināšanai, jo tās ir personību raksturojošas ziņas, no kurās var secināt, ka apsūdzētais interesējas kā sakārtot savu dzīvi tā, lai būtu noderīgs sabiedrībai, un lai vairs nepieļautu šādas kļūdas.

Uzskata, ka jāņem vērā tas, ka iepriekšējos noziedzīgos nodarījumus /pers. K/ izdarījis, būdams nepilngadīgs. /pers. K/ ir audzis nelabvēlīgos apstākļos, viņam nav bijusi normāla bērnība, nav bijusi iespēja dzīvot normālā sabiedrībā, tādēļ tiesai tas būtu jāņem vērā, lemjot par sodu. Norāda, ka /pers. K/ ir nožēlojis izdarīto. Uzsver, ka pirmās instances tiesas sēdē prokurors lūdzis piespriest par šo noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanu uz 11 gadiem, taču tiesa noteica krietni lielāku sodu nekā to lūdza prokurors. Norāda, ka jo ilgāk /pers. K/ atradīsies apcietinājumā, jo grūtāk viņam būs resocializēties vēlāk sabiedrībā. Lūdz mīkstināt sodu, nosakot minimālo sodu, ko likums par šādu noziedzīgu nodarījumu pieļauj.

Cietušais /pers. V/ iesniegto apelācijas sūdzību neatzina. Norādīja, ka nav pamata samazināt apsūdzētajam sodu, jo viņš ir daudzas reizes tiesāts un ir bīstams sabiedrībai un tikai apstāklis, ka apsūdzētais strādā, kā arī viņa veselības stāvoklis nevar būt par iemeslu soda samazināšanai, jo apsūdzētais ir noslepkavojis cilvēku, kuru nekad nav pazinis.

Prokurore apelācijas instances tiesas sēdē iesniegto apelācijas sūdzību atzina par nepamatotu. Norādīja, ka pirmās instances tiesa, izskatot krimināllietu /pers. K/ apsūdzībā, ievērojusi Kriminālprocesa likuma 499.panta prasības. Uzskata, ka brīvības atņemšanas sods ir noteikts taisnīgi un likumīgi, tas ir samērīgs, jo /pers. K/ ir izdarījis sevišķi smagu noziegumu ar tiešu nodomu. Pirmās instances tiesa, nosakot sodu, ir ņēmusi vērā to, ka apsūdzētais ir atzinis savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un atzinusi to par atbildību mīkstinošu apstākli. Uzskata, ka apstākļi, ka apsūdzētais šobrīd mācās, strādā, kā arī tas, ka viņam ir veselības problēmas, nevar būt par iemeslu apsūdzētajam noteiktā soda mīkstināšanai. Norādīja, ka jāņem vērā tas, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī /pers. K/ bija jau četras reizes tiesāts. Iepriekš izciestie sodi apsūdzēto nav atturējuši no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Norādīja, ka /pers. K/ noziegumi kļūst ar vien smagāki, viņš nevēlas laboties un ir bīstams sabiedrībai.

Vienlaicīgi prokurore arī norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par papildsodu – probācijas uzraudzību - atceļams, nosakot papildsodu – policijas kontroli uz 2 gadiem, jo /pers. K/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 4.novembrī, bet tikai ar 2015.gada 1.janvāri no Krimināllikuma ir izslēgts papildsods – policijas kontrole, bet Krimināllikuma pārejas noteikumu 12.punkts nosaka, ka papildsodu – policijas kontroli - turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas Krimināllikuma 159., 160., 164., 165., 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu Krimināllikuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Uzskata, ka tādā veidā netiks pasliktināts apsūdzētā stāvoklis, jo pēc sava satura policijas kontrole ir vieglāks papildsods nekā probācijas uzraudzība, kā arī nav pamata mīkstināt arī /pers. K/ piemēroto galīgo pamatsodu, jo tiesa jau ir izvēlējusies apsūdzētajam vislabvēlīgāko galīgā soda noteikšanas metodi – daļēju soda saskaitīšanu.

Izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, noklausījusies apsūdzētā /pers. K/ un cietušā paskaidrojumus, prokurores un aizstāves viedokli, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2015.gada 12.jūnija spriedums ir atceļams daļā par /pers. K/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta un daļā par noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Krimināllieta pirmās instances tiesā pēc apsūdzētā lūguma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas /pers. K/ izskaidrotas.

Apsūdzētais likumīgi un pamatoti atzīts par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un tā kvalifikācija pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta ir pareiza.

Tiesas kolēģija atzīst, ka nosakot apsūdzētajam /pers. K/ soda veidu, pirmās instances tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņēmusi vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību un pamatoti atzinusi, ka sods apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

/pers. K/ izdarītais noziedzīgais nodarījums atbilstoši Krimināllikuma 7.pantam ir klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. K/ personību, pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, kā arī papildus ir noskaidrots, ka viņam ir deklarētā un faktiskā dzīvesvieta, neprecējies, bez apgādībā esošām personām, pirms apcietinājuma strādājis, mācās, agrāk sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.maija spriedumu atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam daļēji pievienots sodu, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 31.marta spriedumu un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2015.gada 19.maijā, psihoneiroloģiskā un narkoloģiskā kabineta uzskatēs neatrodas, ir neirotiski traucējumi, bet veselības stāvoklis ir stabili apmierinošs un ļauj atrasties apcietinājumā.

Pirmās instances tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli pamatoti atzinusi savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Savukārt par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli pirmās instances tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam pamatoti atzinusi to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesai, atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktam, bija pamats atzīt par apsūdzētā

atbildību pastiprinošu apstākli arī to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts pret personu, izmantojot tās vecuma nevarību, taču ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesā nav iesniegts prokurora apelācijas protests, tiesas kolēģija neatzīst to par atbildību pastiprinošu apstākli, jo tādā veidā tiktu pasliktināts apsūdzētā stāvoklis.

Pirmās instances tiesa arī pamatoti secinājusi, ka nav pamata piemērot apsūdzētajam panta sankcijā noteikto minimālo robežu, jo apsūdzētajam saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis – recidīvs, kā arī viņš ir vairākkārtīgi jau iepriekš tiesāts, nav nostājies uz labošanās ceļa, turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Vērtējot apsūdzētā /pers. K/ personību, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli, kā arī to, ka apsūdzētais izskatāmajā krimināllietā izdarījis sevišķi smagu noziegumu, ir pamats atzīt, ka /pers. K/ ir nosakāms sods reālas brīvības atņemšanas soda veidā, kas nevar būt atbilstošs attiecīgajā pantā paredzētajai minimālajai sankcijai, ņemot vērā Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus, jo ņemams vērā ir ne vien atbildību mīkstinošais apstāklis un Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, bet arī atbildību pastiprinošais apstāklis.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apstāklis, ka atrodoties apcietinājumā, pasliktināsies apsūdzētā veselības stāvoklis, tas, ka apsūdzētais mācās un strādā, kā arī tas, ka apsūdzētajam ir veselības problēmas, nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas spriedumā noteiktā soda samazināšanai. Tiesas kolēģija konstatē, ka krimināllietas materiālos nav ziņu, kas norādīto uz to, ka sava veselības stāvokļa dēļ apsūdzētais /pers. K/ nevarētu atrasties apcietinājumā. Gluži pretēji, no 2015.gada 17.novembra Rīgas Centrālcietuma Ambulatorās Medicīnas daļas izraksta no stacionārā/ ambulatorā pacienta medicīniskās kartes izriet, ka /pers. K/ veselības stāvoklis ir stabili apmierinošs un ļauj viņam atrasties apcietinājumā. Turklāt apcietinātās personas ieslodzījumu vietās var saņemt medicīnisko palīdzību atbilstoši 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumiem Nr.276 „Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība".

Tāpat pirmās instances tiesa pareizi secinājusi, ka apsūdzētā sliktie dzīves apstākļi nevar būt par pamatu soda mīkstināšanai.

Kā arī pirmās instances tiesa pamatoti /pers. K/ noteikusi sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojot daļējo sodu saskaitīšanas principu.

Taču Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2015.gada 12.jūnija spriedums atceļams daļā par /pers. K/ noteikto papildsodu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa nepamatoti /pers. K/ noteica papildsodu probācijas uzraudzību nevis policijas kontroli.

Krimināllikuma pārejas noteikumu 11.punkts nosaka, ka Krimināllikuma 117.pantā par papildsoda – policijas kontroles – aizstāšanu ar papildsodu – probācijas uzraudzību – stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

Savukārt šo noteikumu 12.punktā noteikta atruna, ka papildsodu – policijas kontroli – turpina piemērot personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, izņemot Krimināllikuma 159., 160., 164., 165 un 166.pantā paredzētos noziedzīgos nodarījumus, uz kuriem attiecināma cita piemērošanas kārtība.

Tādējādi secināms, ka konkrēta papildsoda piemērošanu ietekmē brīdis, kad noziedzīgais nodarījums izdarīts, nevis brīdis, kad tiek taisīts nolēmums.

Apsūdzētais /pers. K/ Krimināllikuma 117.panta 6.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīja 2014.gada 4.novembrī, tāpēc /pers. K/ piemērojams papildsods – policijas kontrole, saglabājot piespriesto termiņu.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, nosakot /pers. K/ papildsodu policijas kontroli, netiek pasliktināts apsūdzētā stāvoklis, jo policijas kontrole no probācijas uzraudzības neatšķiras pēc būtības un piemērošanas nosacījumiem, atšķiras tikai institūcija, kas veic notiesātās personas uzraudzību.

Apsūdzētajam /pers. K/ lietā piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka minētais drošības līdzeklis atstājams negrozīts, jo nav zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, nav mainījušies tā piemērošanas nosacījumi, kā arī nav noskaidroti citi apstākļi, kas noteica drošības līdzekļa izvēli.

Kriminālprocesā pēc apsūdzētā /pers. K/ lūguma piedalījās zvērināta advokāte U. Pētersone. Pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem par /pers. K/ aizstāvību samaksājami 95,34 EUR. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi, kuri segti no valsts līdzekļiem, piedzenami no notiesātā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas rajona tiesas 2015.gada 12.jūnija spriedumu atcelt daļā par /pers. K/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta un daļā par noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

/pers. K/ sodīt par Krimināllikuma 117. panta 6. punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ar brīvības atņemšana uz 14 (četrpadsmit) gadiem, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu pēc Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.maija sprieduma, un galīgo sodu /pers. K/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 14 (četrpadsmit) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2016.gada 29.februāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu, brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanu no 2014.gada 5.novembra līdz 2014.gada 7.novembrim un atrašanos apcietinājumā no 2014.gada 7.novembra līdz 2016.gada 29.februārim.

/pers. K/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu, atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt procesuālos izdevumus no apsūdzētā /pers. K/ 95,34 euro (deviņdesmit pieci euro un trīsdesmit četri centi) valsts labā par advokāta sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai procesuālo izdevumu samaksai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574.un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2016.gada 14.martā.

Priekšsēdētājs J. Tiltiņš

Tiesneši L. Poļakova

A. Uminskis